

Ha költözködik

akár helyben, akár vidékre, fedett, vagy nyitott kocsikkal forduljon bizalommal a már 70 éve fennálló

Perl Mór és Fia

legjobban felszerelt saját kocsiparkjával és igájával rendelkező butorszállító céghez, ki Önnek teljes felelősséggel legmegtartóssabban, teljes szaktudással végzi el. Iroda: Peketesas u. 17. Tel.: 11-21; Telep és raktárházak Kálvária u. 21. T. 15-42. Szolgálat minden időben

30 pengő rejtélyes eltűnése és egy boros éjszaka története

(A Délmagyarország munkatársától.) Varró Antal szentetornyai földműves két-három nappal ezelőtt ittás hangulatban végiglátogatta a szegedi kocsmákat, végül a Kossuth Lajos-sugárúti Schmidt-féle kocsmában kötött ki. Itt hozzászólhatott egy Hock Zoltán nevű pincér. A két férfi ezután egvütt folytatta az ivást. Tíz óra tájban a szentetornyai észrevette, hogy ellopták 30 pengőnyi pénzét. A kocsmáros rendőrt hívott, mert az volt a véleménye, hogy a gyanús viselkedésű Hock fosztotta ki az öreget. A pincér azonban a rendőr érkezésekor a kocsmára udvaráról a kerítésen keresztül elmenekült, másnap a Zoltán-ucca 18. szám alatti lakásán fogták el a detektívek.

A rovtomultu pincért csütörtökön fegyőr vezette dr. Apczy Ernő törvényszéki egyesbíró elé. Az ügyészség lopás büntette miatt állította a bíróság elé. Hock tagadta a lopást. Elmondotta, hogy akkor este részegen jött be Szegedre a dorozsmai autóbusszal, olyan részeg volt, hogy a kalauz a rókusi állomásnál leszállította a kocsiról. A tónál találkozott egy másik részeggel, a sértett Varróval, akit azelőtt nem ismert. Összeszötköztek és úgy mentek a Schmidt-kocsmába, ahol ő fizetett a szentetornyaiak, mert annak nem is volt pénze. Beismerte, hogy megszökött a kocsmából a kerítésen keresztül, de azt azért tette, mert ki kellett volna a ceht fizetni. Nem a rendőr, de a ceht elől lépett meg. A bíróság kihallgatott két tanut, két nőt, akik terhelő vallomást tettek. Elmondották, hogy a kocsmá vendégei, amikor Hockot meglátták az ittás gazdával, mingyárt mondták, hogy Hock az öreget ki fogja fosztani. A pincér szorosan az öreg mellett ült és úgy tett, mintha a részegségétől aludna. Látták azonban, hogy a lába alatt kidugja a karját és az öreg zsebetjét simogatja.

A vádlott erre megjegyezte, hogy lehetségesnek tartja a simogatást, mert a részeg emberek szokták egymást simogatni minden különösebb ok nélkül is.

A bíróság a tárgyalást elnapolta, mert az ügyet nem látta eléggé tisztázottnak.

Dr. Vadnay Viktor ügyész indítványozta a vádlott további fogvatartását.

— Kérem szabadlábrahelyezésemet! — szólalt meg Hock.

— Mivel indokolja a kérelmét? — kérdezte a bír.

— Odahaza feleségem van, aki vár és akiről nem tudok innen gondoskodni. — felelte a vádlott.

— Amiatt ne fájjon a feje — mondotta az ügyész. Megmondhatom magának, hogy amióta maga fogva van, azóta a feleségét a razzidn elfogták és ellene a kitiltási eljárás folyamatban van. Sőt, ki is tiltották...

A vádlott ezután is fenntartotta azt a kérelmét, hogy haza szeretne menni, a bíróság azonban további fogvatartását rendelte el.

Fájdalomtól megtört szívvel, de megnyugvással a Mindenható bölcs akaratában tudatjuk, hogy drága jó édesapánk, nagyapa, testvér és rokon

Szőgi Sándor

sütemester

a haldoklók szentsége által megerősítve, április hó 11-én, életének 67., boldog házasságának 40. évében, szomorú özvegységének 3-ik hetében nemess lelkét visszaadta Teremtőjének.

Kedves halottunkat április 13-án délután 4 órakor temetjük a Szeged-Felsővárosi gyevi temető halottasházából a róm. kath. egyház szertartása szerint.

Az engesztelő szentmise áldozatot április 13-án reggel 9 órakor mutatjuk be a felsővárosi templomban az Egek Urának.

Áldott emléket kegyelettel őrizzük!

Szeged, 1934 április 12.

Gyászoló gyermekei,

Sörgyáralapítási tervek — rendőri nyomozással

(A Délmagyarország munkatársától.) Néhány hónappal ezelőtt hírek hallatszottak arról, hogy egy részvénytársaság alakul azzal a céllal, hogy sörgyárat létesítsen. Ez lett volna az a gyár, amely kartellen kívüli sört gyártott volna. Sok helyütt örömmel üdvözölték a tervet. A leendő részvénytársaság Bedő István budapesti volt részvénytársasági igazgató és Reinitz Arnold volt bankigazgató terve volt. Megindultak a részvényjegyzések, egész szép összeg gyűlt össze, amikor váratlanul az egész akció befagyott, azonban az addig az ország majd minden részéből befizetett részvényjegyzések utáni összegek eltűntek.

A nagyszabású ügyben a szegedi ügyészség indított nyomozást Bedő, Reinitz és Breuer

Gusztáv makói mérnök ellen többrendbeli csalás és okirathamítás címen. Az ügy kivizsgálásával a makói járásbírósgot bízták meg. Jelenleg ott fekszenek az aktatömegek, melyek a kartellen kívüli sörgyár grüindolásáról beszámolnak. Makó lett volna a gyártási központ, itt állították volna fel a gyárat. Breuer Gusztáv mérnök ilyen módon kapcsolódott bele az ügybe. Egyébként az okirathamítási ügy úgy keletkezett, hogy a részvénytársaság székhelyeül Makót jelentették be, holott a székhely Budapestben volt.

Az ügynek rendkívül sok károsultja van, ezek közül többen szegediek. A szegedi törvényszék vizsgálóbírója Makó megkeresésére csütörtökön egy sereg tanut hallgatott ki.

GABONÁT

legmagasabb napi áron vásárol:

SCHWARTZ MANÓ

Makó, Megyeház u. 1b. Telefon: 45.

4009 DARAB EZERPENGŐS

Érdekes számok a Nemzeti Bank jelentésében — Debrecen 44 millióval vezet Szeged előtt a pénzürgalomban

(A Délmagyarország munkatársától.) A Magyar Nemzeti Bank most adta ki jelentését az elmúlt esztendő forgalmáról. A jelentés azt hangoztatja, hogy a mai viszonyok súlyossága közepette is lassu, de tartósnak ígérkező javulás mutatkozik Magyarország gazdasági életében. Az adatok szerint a Magyar Nemzeti Bank az elmúlt év folyamán 32 milliárd pengőérté forgalmat bonyolított le. Nem érdektelen adat, hogy az elmúlt évben 4009 darab ezerpengős volt forgalomban, 1,958.840 százpengős, 842.448 ötvenpengős, 3,122.927 huszpengős és 6,401.495 darab tízpengős.

Külön fejezet foglalkozik a Magyar Nemzeti Bank szegedi fiókjának forgalmával. A statisztikai táblázat szerint a szegedi fiók össz-forgalma a múlt évben 222,584.587 pengő volt, havonként tehát átlagosan 18 millió pengő forgalmazott. A készpénzbevezetés volt Szegeden 47,292.917 pengő, helyi átutalások állami 28,231 pengő, egyéb átutalás helyközi forgalomban 23,535.119 pengő telt ki. A bank más intézeteitől 54,267.361 pengő utaltak át a szegedi fióknak. Készpénzbevezetés volt a múlt év folyamán a szegedi fiókjának állami 26,491.972, egyéb 14,391.532 pengő; helyi átutalás állami 22,875.161, egyéb 5,688.188 pengő. A bank más intézeteihez 46,319.959 pengő utalt át a szegedi fiók.

A szegedi fiók 61,546 három hónapon belül esedékes váltót számítottatott le 41,186.322 pengő értékben. Meglehetősen élénk volt a szegedi fiókjának küldvényforgalma a főintézettel és az egyes vidéki fiókokkal. Legnagyobb volt a küldvényforgalom Szeged és Budapest, továbbá Békéscsaba, Pécs, Miskolc, Kecskemét és Baja között.

A szegedi fiókjának műveleteiről az alábbi kimutatás tanúskodik:

A múlt évben leszámítottak helyi váltót, közraktári és zálogjegyeket, továbbá értékpapírokat 40,998.460 pengő értékben, devizákat és valutákat 1,236.959 pengő értékben vásárolt, illetve adott el a fiók, amelynek nyers jövedelme 327.720 pengő volt. Ebből kezelési költség és egyéb kiadások 157.340 pengő tettek ki, úgy, hogy végeredményben a fiók nyeresége 1933-ban 170.380 pengőre rugott.

A forgalmat illetően érdekes az összehasonlítás a többi vidéki fiókjakkal. Megállapítható, hogy a szegedi fiók forgalmát felülmulta a debreceni intézet forgalma, mert amíg tavaly 222 millió pengős forgalmat bonyolított le, addig a debreceni fiókjának forgalma meghaladta a 266 millió pengőt. Ez a körülmény azonban arra vezethető vissza, hogy a debreceni fióknak jóval nagyobb a kerülete és több a bankok száma, mint a szegedi kerületben. Szeged után Győr következik 192 millió forgalommal. Felülmúlja, hogy az aránylag kis ke-

rülettel rendelkező békéscsabai fiókjának egy év leforgása alatt közel 156 millió pengős forgalmat bonyolított le.

Butorszövetek, kárpitoskellékek

legolcsóbb árban

Varga Mihálynál, Aradi u. 4.

EGY TYUK MÁS SEMMI...

Amikor a bűnjel elszalad — Négyhónapi fogház egy „állatszeditőnek"

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy vásárhelyi rendőrszem a napokban tettenérte Drecesin Sebő vásárhelyi lakos román állampolgárt, amint a Szabadság-terén felkapott egy tyukot, azt a kabátja alá dugta és elszaladt. A rendőr utolérte, de Drecesin idejében észrevette a közelgő veszélyt és a tyukot eldobta. A bűnjel abban a pillanatban elszaladt és a lihegveodaérkező rendőr Drecesint egyedül találta, tyuk nélkül. Drecesin öröme azonban korai volt. A rendőr szétnyitotta a kabátját és ott megtalálta azt az ismertető jelet, mely mutatta, hogy Drecesin nemrég tyukot szorongatott.

Drecesint letartóztatták, mert a bűncselekménye, tekintettel arra, hogy lopás miatt már többször fegyházbüntetést kapott, büntetett képezett. Csütörtökön tárgyalta az ügyét a szegedi törvényszék dr. Apczy Ernő törvényszéki bíró. Az ügyész indítványozta, hogy Drecesint elítélésé és a büntetés kitöltése után adják át a közigazgatási hatóságoknak, mert a vádlottat régebben 10 évre kitiltották az ország területéről.

A vádlott töredelmesen beismerte a lopást.

— Kutat furtak a téren. — vallotta. Néztam a furást, egyszer csak előhem jött egy tyuk... Nagyon szelid tyukocsa volt, ott kapargált a lábammál. Nem igaz kérem, amint a rendőrségen mondták, hogy talán én szelidítettem meg. Olyan szelid volt, hogy megszántam és a hónom alá tettem...

— Mit akart vele csinálni? — kérdezte a bír.

— Mit? — kérdezte csodálkozva Drecesin. Hát hazavinni és levágni!

— Lássá, ez volt a baj. Ha maga nem lett volna olyan súlyosan büntetve már több ízben, meguszná a tulajdon elleni kihágással.

Drecesin erre hangos zokogásra fakadt és könyyeit törölgetve felelte:

— Jaj, ha tudtam volna! Az én multam olyan, hogy nekem mindegy lett volna, ha valami komoly dolgot lopok is! De nem hittem, hogy ennek ilyen súlyos következményei lesznek...

A bíróság a vádlottat lopás vétsége miatt jogerősen 4 hónapi fogházra ítélte.